

Namasté Nepal

Met ANT Van Nouhuysbeurs op buitenlandstage

De ANT Van Nouhuysbeurs is bedoeld voor masterstudenten Tandheelkunde die in het buitenland stage lopen. De ANT vindt het belangrijk dat studenten veel praktijkervaring opdoen tijdens hun studie. Elk jaar deelt de ANT daarom een aantal beurzen uit, onder andere aan Janine Berenschot, master-3-student Tandheelkunde in Groningen. In Dentz deelt zij haar ervaringen.

Janine Berenschot

Op 13 oktober jl. vertrok ik naar Nepal in het kader van mijn naderende afstuderen om daar drieënhalve week te verblijven en tandheelkundig vrijwilligerswerk te doen. Dit ging uit van de Netherlands Oral Health Society (NOHS). In Nepal hebben we met een groep tandheelkundig zorgverleners de Nepalese bevolking van acute pijnklachten afgeholpen. Deze hulp is van groot belang omdat er in Nepal maar één tandarts op zeventigduizend patiënten is. Het is daar dan ook niet vanzelfsprekend om met regelmaat een tandarts te bezoeken.

Grote indruk

De eerste dagen maakten we nader kennis met de groep en de cultuur/historie van Nepal. Tevens bezochten we enkele *dental clinics*, waarvan in het kort gezegd kan worden dat het er minder keurig uitziet dan in Nederland. Na de introductie in en rondom Kathmandu, vertrokken we naar de eerste behandellocatie (Khadka Bhanjyang), in een busje dat was volgeladen met spullen. Na het gevaarlijke en drukke verkeer getrotseerd te hebben, bleek het busje nét niet op de plaats van bestemming te kunnen komen door de slecht begaanbare wegen. Het dorpje was hoog gelegen en dus moesten we onze spullen naar boven sjouwen tot er hulp kwam.

Eenmaal boven aangekomen, werden we hartelijk ontvangen met muziek en het hele dorp was samengekomen om onze komst te vieren. We sliepen twee nachten in hutjes met een paar golfplaten boven ons hoofd en genoeg dieren die ons 's nacht gezelschap hielden (onder andere spinnen, muizen, geiten, kippen en koeien).

We werkten in een lokaal schooltje. Hier werd een geïmproviseerde praktijkruimte ingericht met inklapbare behandelstoelen. De intakes werden overwegend op een gewone stoel in de buitenlucht gedaan. De inschrijvingen werden geregeld door de Nepalese community. Tolken ondersteunden ons in de communicatie met patiënten.

Deze eerste dagen in Khadka Bhanjyang hebben de meeste indruk gemaakt door de armoede waar we in terechtwamen. We hebben hier ook de meeste drukte ervaren tijdens het behandelen, omdat deze locatie voor het eerst werd aangedaan door de NOHS.

Na Khadka Bhanjyang vervolgden we onze route naar Chitwan, het nationaal park in het zuiden van Nepal. Hier stond ons een verrassing te wachten, want we zouden vanuit hier nog één uitstap maken naar een overnachtingsplek met minder luxe, maar vooral nog verbleven we het merendeel van de tijd in een resort. Dat was een hele verademing en een

fijne ontspanning na het harde werken. Vanuit het resort werkten we wederom in diverse schooltjes aan een goede mondgezondheid van de Nepalese bevolking. Tevens hebben we twee dagen in een ziekenhuisje gewerkt in Madi, waar in de naastgelegen kamer een baby werd geboren.

Meer dan honderd extracties

De behandelopties waaruit we konden kiezen waren: niets doen, reinigen en/of extractie. Dit laatste werd meestal alleen bij pijn of een esthetische wens uitgevoerd. Geen *rocket science* dus als het gaat om het opstellen en voorleggen van behandelplannen. De behandelingen waren wel overwegend intensief, omdat de gebitsreinigingen vaak niet gingen over een beetje tandsteen en de extracties over het algemeen broze elementen betroffen. Behalve het uitvoeren van behandelingen, investeerden we ook tijd in het geven van voorlichting aan kinderen.

Helaas heb ik niet precies bijgehouden hoeveel extracties ik heb uitgevoerd. Het waren er in elk geval veel (meer dan honderd), maar minder dan ik had gehoopt (honderden). Op

sommige locaties was het verdacht rustig. Spandoeken met daarop "Free Dental Camp" moesten de mensen erop attenderen dat ze gratis tandheelkundige hulp konden ontvangen. Op één locatie ontdekten we jammer genoeg te laat dat er geld betaald moest worden bij de inschrijftafel. We hebben de Nepalese organisatie hier toen op aangesproken, maar ik vermoed dat dit een reden is geweest voor de verminderde opkomst op sommige plaatsen. Concluderend: een bezoek aan Nepal met de NOHS is een ontzettend leerzame en bijzondere ervaring. Ik kan het iedereen aanraden. Rest mij nog te zeggen: dhaniabaad (dankjewel) Nepal voor de vriendelijkheid en de gastvrijheid, dhaniabaad NOHS voor de organisatie van deze fantastische ervaring en het feit dat ik als student mee mocht, en dhaniabaad sponsoren (waaronder natuurlijk de ANT) voor het mede mogelijk maken van deze leerzame belevenis. ■

Meer informatie:
www.ant-tandartsen.nl/studenten